

[Alfred Hansen]

sessøgende i udsigt – at de skal kunne låne et beløb, der svarer til højeste folkepension for enlige. Vi er naturligvis derfor indstillet på at støtte SFs tredje punkt i forslaget, nemlig at der genindføres statslån, som er rentefri i studietiden.

Jeg synes også, det må mane til eftertanke hos regeringen – og måske specielt ministeren – at statens stigende forpligtelse til og risiko for at skulle indfri de statsgaranterede lån, som de uddannelsessøgende har fået, en forpligtelse og risiko for staten til at skulle betale stadig flere hundrede millioner kroner på årsbasis, må få regeringen til at overveje, om ikke man skulle ændre hele formen for støtte til de uddannelsessøgende. Jeg ved ikke, om ministeren har en fornemmelse af, hvor meget staten skal indfri af de uddannelsessøgendes lån for indeværende og næste år; hvis ministeren har det præsent, kunne det måske være passende lige at få det frem ved denne lejlighed; det er i hvert fald stærkt stigende. Man kunne lige så godt give de uddannelsessøgende den ro i sindet, som de vil få ved at vide, at der ikke skal betales renter i uddannelsesstiden. For selv om det er sådan, at staten skal indløse disse gældsposter, hvis den uddannelsessøgende ikke selv er i stand til at betale det tilbage, betyder det, at den uddannelsessøgende i studieforløbet er konstant angst for, hvordan vedkommende skal få mulighed for at betale de penge tilbage. At vedkommende ikke kan klare det på et eller andet tidspunkt, så staten må overtage det, har jo ikke lindret de spekulationer, som vedkommende har haft i uddannelsesforløbet. Vi synes, der må tages afgørende fat på en virkelig revision af Statens Uddannelsesstøtte; hele udviklingen og tendensen taler for en sådan ændring.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal takke den overvejende del af ordførerne for den positive holdning, de har haft, om ikke specielt til forslaget, så i hvert fald i form af en seriøs stillingtagen til det problem, vi står over for med de uddannelsessøgendes gæld.

Ministeren pegede også på, at de store gældsbyrder accelererede på grund af renter og rentes rente osv. Jeg er glad for, at ministeren siger, vi nu må have et dækkende billede af låntagerne efter gældens størrelse. Jeg synes, det har været meget tilfredsstillende at

høre tilkendegivelserne om et positivt udvalgsarbejde.

Jeg kunne forstå på ministeren, at hun var positivt stemt over for teknikken i forslaget om, at man skulle tage hensyn til både indtægt og gældens størrelse, og at det, det kunne skorte på, var finansieringsmulighederne.

Dertil vil jeg sige, at vi ikke lægger os fast på nogen speciel finansiering af dette forslag; det er ikke det, der er det primære for os. Det primære er, at de færdiguddannede bliver bedre stillet med hensyn til at kunne tilbagebetale deres gæld, og kan man finde andre finansieringsmuligheder, vil vi da bestemt stille os åbne over for det. Vi synes, vi ligesom havde en forpligtelse til at påpege, at der var muligheder for at få pengene ind andre steder, sådan at det ikke skulle belaste statsbudgettet.

Jeg kunne forstå, at ministeren også var positiv over for statslånene, men mente, at det drejede sig om så mange penge, at det var umuligt at finde dem. Jeg mener, man også må tage hensyn til de andre kasser, som vi var inde på i formiddags, fordi det jo for øjeblikket er sådan, at staten må indfri mange af de lån, som de studerende ikke er i stand til at betale; det skal jo så i første omgang fratrækkes. Men i anden omgang skal også fratrækkes den skat, som staten bliver snydt for, i og med at de færdiguddannede betaler store renter af deres studiegæld. De penge tilfalder altså bankerne, hvor de ellers kunne gå i statskassen, hvor jeg synes de var bedre placeret, sådan at de kunne komme ud som statslån.

Fru Eva Møller siger, at pengeinstitutterne sandelig ikke skal have utak for, at de har investeringsfonde, som de kan låne samfundet penge af. Ja men måske er det netop på grund af de fonde, at det er sværere for samfundet at investere, fordi det bliver berøvet en del penge, som bankerne får, fordi de unddrager sig skat på den måde. Hvis man var fri for disse fonde, havde staten altså andre muligheder for at investere.

Til hr. Halvgaard vil jeg sige, at vi gerne vil tage ansvaret for, at der er så mange, der bliver uddannet, for vi synes, det er positivt at have en veluddannet befolkning. Men vi har ikke ansvaret for den finansiering, som de unge har måttet betale deres studier med. Vi har ønsket mange andre ordninger, som vi